

LES MAGDALENES DE PROUST

Va enviar a buscar una d'aquestes pastetes curtes i rodanxones anomenades magdalenes, que semblen haver estat emmotllades en la valva ratllada d'una petxina de pelegrina. I tot seguit, maquinalment, aclaparat per aquella jornada ensopida i la perspectiva d'un endemà trist, vaig dur als meus llavis una cullerada de te on havia deixat que s'estovés un tros de magdalena. I en el mateix instant en què el glop barrejat amb molletes de pastisset va tocar el meu paladar, em vaig estremir, atent a alguna cosa extraordinària que passava a dins meu. M'havia envaït un plaer deliciós, aïllat, sense la noció de la seva causa. De cop hi volta m'eren indiferents les vicissituds de la vida, inofensius els seus desastres, il·lusòria la seva brevetat, de la mateixa manera que opera l'amor, tot omplint-me d'una essència preciosa: o més ben dit, aquest essència no era a dins meu, era jo mateix. Havia deixat de sentir-me mediocre, contingent, mortal. D'on m'havia pogut venir aquella joia poderosa? Sentia que estava lligada al gust del te i de la magdalena, però que el superava infinitament, no devia ser de la mateixa naturalesa. D'on venia? Què significava? Com arribar a copsar-la? (...) I tot d'una ha aparegut el record. Aquest gust era el del trosset de magdalena que, el diumenge al matí a Combray (perquè aquell dia no sortia abans de l'hora de la missa), quan anava a dir-li bon dia a la seva habitació, m'oferia la meva tieta Léonie després d'haver-lo sucats en la seva infusió de te o de til·la.

A la recerca del temps perdut, Marcel Proust

Vols crear tu també una magdalena que et transporti als millors moments de la teva vida?

Data: Dijous 6 de febrer a les 15:30

Lloc: Laboratori

Professores: M. José Castiñeiras i Deborah Boglió